

[Finansministeren.]

den særskilte indkomst, en medhjælpende hustru kan have, nemlig en forhøjelse fra 2.400 kr. til 5.000 kr.

Jeg kunne sådan set ikke have noget at indvende imod dette forslag, men på nuværende tidspunkt vil det næppe være teknisk muligt at få ændringen indarbejdet i systemet. Der ville også opstå problemer, fordi de ægtepar, hvor hustruerne har haft en særskilt indkomst mellem 2.400 kr. og 5.000 kr., ikke ved indgivelsen af selvangivelsen kunne vide, at der var mulighed for at begære beskatning som medhjælpende hustru. De måtte så antagelig henvises til senere at fremsætte begæring herom, og ligningsmyndighederne måtte tage sagerne op på ny med henblik herpå.

Hvis reglerne om medhjælpende hustruer, som jeg håber, kan blive ændret gennemgribende allerede for 1974, får det vel heller ikke så stor betydning, om man bliver nødt til at opgive den del af forslaget.

Lovforslaget indeholder en regel om, at der ikke skal være fradragetsret for morarenter. Disse morarenter er jo for ikke så længe siden forhøjet fra 1/2 pct. til 1 pct. månedlig. Jeg finder det rimeligt at henlede opmærksomheden på, at den foreslåede skærpelse nok mest vil ramme de allerdårligst stillede. Hvis skatteyderen kan opnå et lån til at klare restancerne, vil han jo efter de gældende regler have fradragetsret for renterne af dette lån. Det ville måske være rigtigt at vente med denne ændring, til spørgsmålet kan tages op i en større sammenhæng.

Som det fremgår af mine bemærkninger, ser regeringen med velvilje på en række af de rejste problemer, og vi er positivt indstillet over for lempelser med hensyn til folkepensionisternes beskatning.

Glistrup (FP):

Efter at hr. Grünbaum i efteråret 1971 havde genovertaget finansministeriet, fremsatte han jo i adskillige udtalelser på møder og til aviser og andre massemedier forslag om, hvordan man nu skulle få kildeskatten op at stå, og nu kommer altså dette forslag, som i lovsform har omsat alle disse strøbemærkninger, som er kommet fra tid til anden, som en epilog til denne forhåbentlig sidste finansministerperiode for hr. Grünbaum.

Dér er det således, at vi havde håbet på, at hr. Grünbaum allerede var blevet så meget klogere med sine mange tankevirksomheder om at få kildeskatten op at stå, at han havde fundet ud af, at når den ikke er oppe at stå, så er det simpelt hen, fordi den ikke kan bringes op at stå. Kildeskatten kan ikke tilpasses det nuværende udviklingstrin i samfundet, kildeskatten må simpelt hen afvikles, den kan ikke forbedres.

Men når hr. Grünbaum ikke har kunnet indse det, må vi andre jo da nok sige, at det næstbedste vel er det, han gør, nemlig at gøre forvirringen endnu større og derved bidrage til at få tingene til at bryde sammen hurtigere, end det ellers ville være sket. Der vendes op og ned på mange tilvante begreber; vi har været vant til, at har vi betalt for mange penge i skat, ja, så er det således, at man får dem tilbage i august-september måned — nu skal det være i oktober-november i stedet for. Var det gået den anden vej, havde vi vænnet os til, at der skulle betales i efterårsmånederne; så blev det til, at det skulle blive i 6 omgange over vinterhalvåret, og nu er det altså blevet til, at det skal være i forårsmånederne. Man har vænnet sig til, at rente til indtægt og rente til udgift er noget, som skal beskattes, respektive trækkes fra; nu skal der laves om på det, for så vidt angår visse rentetyper. Og sådan laves der om hele tiden på tilvante begreber. Restskattebeløb på 100 kr., når man tager alt det løse med, har ikke skullet opkræves; nu skal de opkræves i stedet for.

I det hele taget, når man betænker, hvor mange mennesker der har 3, 4, 5, 6 års skatteopgørelser flydende i luften som bolde, der skal gøres op, og nu kommer der nogle nye regler pludselig midt inde i det hele, ja, så må man sige, at det er alt sammen med til at bidrage til forvirringen.

Desværre er ministeren for kulturelle anliggender ikke mere her i salen, for ellers ville kildeskatteloven i den stil, den får, hvis virkelig hr. Grünbaums forslag vedtages, være velegnet til en uddeling af de mange antilitterære priser, hun har. Aldrig har man vist set et værk på dansk, der er blevet så uforståeligt, som kildeskatteloven vil blive for dem, der skal arbejde med den, hvis man virkelig får inkorporeret blot flertallet af de forslag, som hr. Grünbaum her vil have sat ind i loven.